

Teapta XV

Despre curătea și neprihănirea (castitatea) nestricătoasă
agonizată de cu stricăcioși prin ostenele și sudori

① Curăția (castitatea) este o însușire a firii netrupeste. Important!

Curăția este casa preacurată a lui Hristos, și corul pe pământ al inimii. Important!

Curăția este stăpânirea mai presus de fire a firii Important!
și o întreținere adăpostită și minunată a trușului moritor și stricăcios
cu cu netrupeste Important!

Curat este cel ce se respinge de la sine dragostea prin dragoste
și ce stins focul material prin focul nematerial Important!

Obs Prin creație, oamenii au primit o însușire proprie firii netrupeste
iar după căderea din păcat își însușesc din nou acestă calitate și se fac familiari înginerilor.

② Neprihănirea este numele de abt al tuturor virtutilor Important!

Neprihănul este cel ce chiar și în via (nu simt în sine nici o mișcare (a patimii) }
{ nu simt în sine nici o schimbare a stării sale }
Important!

Neprihănit este cel ce a dobândit o desăvârșită neșimțare față de deservirea între trupuri Important!

Aceasta este regula și definiția desăvârșită a stăruirii curate

nu fi cu aceeași stare de suferință față de trupurile înșelătoare și minșelitoare

nu fi cu aceeași stare de suferință față de trupurile înșelătoare și minșelitoare
Important! neșelătoare

Obs În fond, neprihănirea aceasta (ουφροσύνη) este feroa stăruirii trupene
cât și suferință

3

Nimeni dintre cei ce au agonizat neputându-se prin nevaintă să nu creadă că și-a agonizat-o singur. Căci este cu neputință să cîștige să își biruiască forța sa. Unde s-a biruit forța, acolo se cunoaște că se află de față cel mai puternic de for. Căci ceea ce e mai mic se biruieste, fără nicio îndoielă, de ceea ce e mai mare.

Începutul curatiei este {înălcăvîntarea gândului
{trăirea multor ani neîmpătita de chipuri}

Obs "Mișcările naturale, fără chipuri de trupului în via vestre
îmăntătește sufletului în oarecare măsură.

Dar fîcarea chipurilor e semn al bolii. Iar curățirea unor persoane nedeterminate recoteste că sunt simboluri ale patimii. Iar curățirea unor persoane determinate sunt simboluri d unei boli de curînd.

Metoda curatiei este o mişcare forțată spre multime de gânduri și numai atîta
fără ca gândurile să se chip, și izbăvite de surzire

Scîrbitul curatiei este moartea trupului (fata de aceste mișcări)
înaintea de moartea gândurilor.

Obs Gîndurile se mai pot ivi în minte, dar trupul nu mai simte
nici o mișcare față de el.

④

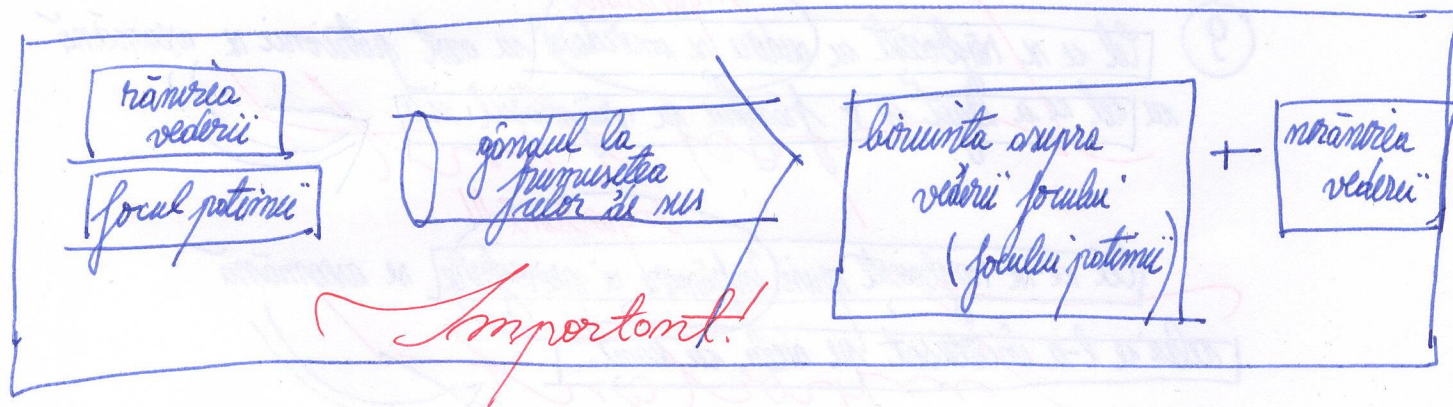
Foartă cu adevărat este cel ce a câștigat o deservită meritorie față
de orice trup, culoare și frumusețe.

⑤

Nu e curat cel ce și-a pătât lăutul născut
e curat și cel ce și-a răpus în chip deservit modularea acestuia sufletului
Important!!!!

Obs "În răsunul dăhăului modulului trupului cel ce se folosește de simțuri
după forță și de la micșunul nu seferă vreo vătămare, privind în ochii lui
Dumnezeu și oglindind pururea frumusețile negărite de așel."

⑥ Mare este cel ce rămâne nepotomilor la stingere
 Dar mai mare este cel ce rămâne surorint de vedere
 { și a brăut vederea faulei } prin gândul la frumusețea celor de sus.



Important!! Cel ce a dăruit inimii plăcerii potimii cu rugăciunea se ordonă celui ce se luptă cu un leu.
Important!! Dar cel ce lă impinge pe acesta cu impotrivirea în urvânt se ordonă celui ce se urmărește pe dăruirea lui.
Important!! Iar cel ce a mimat pe totuț mărșala lui, dăruie aștă încă în trup, s-a scut din urii

Obs
 E ca un învârt. Are trup, dar nu totuț înduhornuit.

Impotrivirea în urvânt este contrazicerea lui. Dar de nu se va mări simva mai întâi perim în rugăciune, nu poate veni la aceasta. Dar acesta se aștă pe o treaptă mai înaltă decât primul.

simone → rugăciune → impotrivire în urvânt

- Important!
⑧ Dacă semnul curat adevărat este la române nemixat în nădăruile din vis
atunci semnul desfrământării este necesar a nădăruire în stare de veghe datorită
Important! adăruirilor - amint.

- Important!!!
⑨ Cel ce se războiește cu aduri și încordare cu acest potivnic se asemănă
cu cel ce a ligat cu o frânghie pe războiesul său.

Important!!!
Cel ce se războiește prin înfrimare și priverghere se asemănă
celui ce l-a înțelesat pe acela cu lant.

Important!!!
În sfârșit, cel ce se războiește prin omorita auzelare și nemănuire se asemănă
celui ce a omorât pe războies și l-a aruncat în mizerie
prin mizerie și înțeleg. moramă. Căci aceasta
nu îngroșă pămîntul potivnic, ci e, tărîm și cenușă.

→ Obs Se referă la septe lui Moisi ce la un simbol

→ Obs Prin aduri și încordare luptă încă mai mult omul
Prin omorita auzelare lucrează mai mult Dumnezeu
pentru a Cărui prezență se deschide deplin cel a simte
măimea proprie.

10

Altul este cel ce are pe teren legat prin nevointe
altul este cel ce are pe teren legat prin smerenie
si altul este cel ce are pe teren legat prin descoperirea dumnezeirii

Important!!!

Obs Aici simțirea prezentei lui Dumnezeu e pusă mai sus
și decât smerenia. Dar fără smerenie nu are loc
simțirea prezentei lui Dumnezeu sau descoperirea lui.

- Cel dintâi se asemănă luceafărului:
- Cel de al doilea se asemănă lumii pline
- Cel de al treilea se asemănă soarelui strălucitor.

Important!!!

Dar fiecare dintre ei are petrecerea în ceruri.
Precum din zorii iese lumina, iar din lumina răsare soarele, așa trebuie să înțelegem
și să vedem și pe cei amintiți.

Obs 1) Tau precum din zorii iese lumina, așa și din nevointe, smerenia.
Și precum din lumina răsare soarele, așa și din smerenii se iese în om iluminarea
trăind în simțirea prezentei lui Dumnezeu, dar în diferite grade.

Important

11) Vulpea se prefăca că doarme → ne să îndeplinesc
Dracul se prefăca că e nevinovat → ca să piardă sufletul
Important!!!

12) *Important!*
Să nu vrei trupului în toată viața ta
Să nu dai înfrângerea trupului până nu te vei întâlni cu Iisus.
Important! (în starea vătăre, în starea deplină înduhovnicirii)

13) *Important!!!*
Nu îndrăzni să vrei că înfrângându-te nu vei cădea.
Căci un oarecare nemăncând nimic, a fost aruncat din cor.

*înfrângere materială
 smereni duhovnicească*

Obs Cel ce crede că înfrângându-se nu va cădea zămislește mândrie
 și prin mândrie a și căzut, cum a căzut Iotane din cor, fără să mănânce
 nimic.

14) Unii umescători, au dreptate când spun că lepădarea (este vrăjmasia față de trup
 este lupta împotriva păcatului)

15

În cazi înapoiatori căderile se ires totdeauna din testificare (cu mâncăruri).
 În cazi de la mijloc căderile se ires și din măsurare, dar aceasta se întâmplă și
 celor înapoiatori. *Important!*
 În cazi de aprofundare de dezvoltare căderile se ires numai din examinarea aprofundată.
Important!

16

Unii scriu pe ei mormăți oameni; ca izbăviti de tirania trupului.
Eu scriu pe oamenii de fiecare zi, care se fac pe ei oameni cu gîndul
ca cu un altul
— Important!!! —

Obs "Prin ai ce se fac pentru pe ai inisi inilige pe ai ce se tai pofta trupului
pe ai ce se tai inisi comitarea
cu el?"

⇒ care este ^{important!} inapetul carotiei

fai pentru Imperatoria lui Dumnezeu
fatai face ininilor.

(17) Am văzut pe unii cîștind fără voință

și Am văzut pe unii voință să cadă cu oia dar neputînd

⇒ Si i-am socotit pe aceștia mai răi decît pe ai ce cad în fiecare zi
ca pe unii ce, deși nu pot, totuși doresc, neputîndu-se.

(18) E de plîns cel ce cade; dar mai de plîns e cel ce pricinuieste în căderea altuia.

Pentru că el poartă povara ambelor căderi și a plăcerii păcătoase a celui călît.

Obs Suportă povara dulcătă celui călît, pe care el totuși nu o gustă.

Numeste pricinuitoare { pe cel ce îl îndeamnă și }
{ pe cel ce îl ajută pe altul }

caci unul îl împinge prin curvinte

celălalt îl împinge prin drept

⇒ în zădărie.

(19) Nu vreau să rătăcesc pe dracul surorii lui deosebi în } pentru că
cu curvinte de împetrucire
aceia are bune toame; ca unul ce se luptă cu noi în chip fînă.

(20)

El ce vrea să-și hrănească trupul

El ce vrea să se războiască din puterea sa proprie în zadar alege.

(Ps CXXVI, 1)

Căci de nu va dăruia Domnul ceea ce trupului și nu va zidi casa sufletului
în zadar poartă și privegherea el ce vrea să se dăruie (să o dăruie)

Important!!!

(21)

Pune înaintea Domnului dobândirea firii tale, amăruind neputința ta, și vei
lua darul (harisma) neputinței și nevinovăției.

Important!!!

(22)

Fuie în ci a se îndulci cu potimile, precum mi-a povestit careva dintre ei ce
 au învins aceasta, după troye, simțirea unui iubiri a trupurilor și un duh nerăbuit
 și neomane, răscolit în chip vădit în înșir simțirea inimii, care face inima celui războit
 să simtă arderea dureroasă a trupului de parcă ar fi într-un cuptor de foc. Aceasta
 îl face însă să nu se teamă de Dumnezeu, să disprețuiască odoarea-aminte a chinurilor
 ce se nimic, să albe scribă de rugăciune și, în timp ce s'arvârsește această faptă,
 să recitească chiar hărnășile mortale pe care le-ar vedea ca pe niște pietre neînșelătoare.
 Îl face pe cel ce pătimește aceasta ca pe un scos din minte și ărit din sine, beat de o
 poftă neînclătă după simțirea curvântătoare și murvântătoare. "Și dacă nu s-ar scurge
 secole, nu s-ar mântui niciun suflet", aflându-se îmbrăcat cu trupul acesta amestecat cu
 sînge și mură. Căi cum s-ar putea? Pentru că tot ce e zidit și dorit fără setea
 după ceea ce e înrudit cu sine: sînge după sînge, vîrme după vîrme, lut după lut
 deci și trupul după trup. Deci și noi, război și profetăria sîrui și împărăției lui Dumnezeu
 înmărcăm prin amănute mustășuguri să înșelăm trupul care ne înșală.

Obs "Tuorările dăruirii celui rău și năvode năpramie a războiului nu se scurtează
 altfel decât prin puterea dăruirii eternelor. Dacă nu s-ar împlini aceste
 nu s-ar putea să răscole din nou cel războit și n-ar putea să se elibereze.

(23)

Fericiți sunt cei ce m-au trecut prin ispița războiului amintit. Te ne rugăm și noi
 să fim fericiți pururea de o astfel de ispiță. Căi ei a s-au rostogolit în gropa pomenită
 au căzut departe de ei ce nu și coborâ pe scara asea, avînd năvode pentru ridicarea
 din ea de multe sudori însoțite de foamea cea mai deplină.

(24) La hãm seama la ei ipetite și la văzimesii nostri amescute cu mintea (inteligibile) căci, ca într-un război rășut, fiecare bin ei are locul său în lupta lor împotriva noastră, rânduindu-se să împlinescă o lucrare desebită, lucru care ne mîrumează.

Obs " Văzimesul, vîzînd pe fiecare mai aplicat spre ceva și mai ușor de auzit de ceva înțeînde auzul prin acel lucru, tîmîpă seama de obînuința, de vîrsta, de felul lui; de loc. El are optate gînduri necorespunzătoare celui ce le primește, și necorespunzătoare cu el și ușor de împlinit. Aceste, ca să atragă pe cel războit spre un lucru dorit de el și ușor de împlinit. Filozoful creștin Ludwig Binswanger a vorbit de un betung de care poate fi prins și punctul oricîrui plan de stabilire a securității. Important
(Grundformen und Erkenntnis menschlichen Daseins, Zürich 1942)

Important!!!

- (25) Am luat nama la ai' ispitite și am vâzut cădore' mai grele ca otelul. Cel ce are urechi de auzit să aude. E un obicei al demonului ca mai ales foto de ai ce se mîncă și și-au ales viața călugărească să și mînce toate porniciile, iscurtările, meslăugirile, vătăria și moacăria adăpore' către cele petrușnice, și nu către cele după fire și să-i războacă prin acesta pe ei. De aceea, vîtînd la un loc cu o femeie, și nefîind războite deloc prin aceasta, s-au friit pe ei înșiși, nestînd, nemerocula, că unde e pierzarea mai mare, acolo nu e trebuința de una mai mică.

Oles unde e curvie mîtușească nu mai e nevoie de curvie tîrșească
Important!

- (26) Dai marea, că uigari și tîcitori s-au obișnuit să se războiască și să se rebelască din aceste două frîuri în cele contrare frîu, pentru că eflăm uzor matriia cîdorii și pentru că primim o pedeapsă mai mare. Tîcruel acesta îl umoaste al u, demustînd mai înainte aximi rîlbății; pe urmă e stăpînit și botjocorit în chip jîlnic de înșiși aximi rîlbății; astfel, el se mai înainte de hrînea cu pîinea arecîno s-a lipit de oare bine. Dar ceea ce e mai minunat este că, după pocăința lui, învotătorul Antonie suferind amarnic, a strigat: "Stăp mare a cîșut". Dar a omuns înteleptul felul cîdorii căi stă ca curvie curvie tîrșească și fără alt tîrș.
Important!

- (27) Există în noi o curvieare moartă și o pierzanie din cîdore purtate cu noi mai ales în tinerețe, pe care eu m-am îndrăginit să o predau scrișului, căci m-a tînut mîma celui ce a zis: "Cel răvîrșit de unii în arams, rușine este a le și grai, și voie și auzi."
(Efes. V, 12)

(28) Pavel a numit "moarte" trupul acesta [vrajmas, si prieten], [al meu si nu al meu]:
"Cine, zice, mă va izbăvi de trupul morții acesta?" (Rom VII, 24). Iar Teologul îl numește
[pătimas, rob, si noctalac (nocturn)]. Dar am instalat să află pentru ce s-a folosit de aceste
numiri.

↓ Obs. Ești al meu ca deținând o fire (συμφύσις) cu sufletul și fiind îngrijit de suflet,
dar nu ești al meu ca unul ce luptă împotriva sufletului și e dușmanul lui iubit,
ceea ce este un lucru foarte greu. Apostolul, din pricina simțitelor ce se întâmplă
sufletului de la trup, a numit trupul moarte. Iar Grigorie Teologul a numit nașterea
trupului [pătimasa, rob, si nocturna], ca fiind rodul plăcerii și al nopții și mai prejos
de libertatea și de lumina de zi a duhului și opus duhului. Iar dumnezeiescul Ierónimos de Hier
tăluind cuvântul spus de Apostol, zice: «Nu socoti că învinuiești trupul. Căci nu a spus
trupul păcatului, ci al morții, ca el ce a fost luat în robie de moarte, nu ca el ce a născut
moartea.». Iar aceasta nu e semn al răutății trupului, ci al vătămării pe care a suferit-o.
Precum cineva rob de barbari nu se numește așa pentru că e barbar, ci pentru că e ținut
de ei, așa și trupul se numește trup al morții, fiindcă a fost luat în stăpânire de ea, nu pentru
că a pricinuit-o. De aceea, nici el nu vrea să se izbăvească de moarte, ci de trupul morții»
Deșigur, trupul nu se gândește singur, noaptea, și odată cu gîndirea lui iese și sufletul în el.
Dar sufletul poate fi numit al zilei, pentru că e purtătorul de lumină, de sens în trup, și
cu dreptate spune Sfântul Ierónimos de Hier că trupul nu e rău prin sine și nu e cauza
morții. Căci nici trupul n-a fost făcut de Dumnezeu de sine și deci pentru descompunere, și
ca însoțit cu sufletul al membrilor să participe la nemurire. Numai pentru că a dobîndit
puterea sufletului asupra lui din cauza despărțirii de Dumnezeu trupul s-a răpus morții.
Apoi trupul e și prieten, și vrăjmas al meu. E aici o adevărată dialectică. Îmi e
prieten prin fire pentru că prin el lucrez cele bune și mă izbăvesc lucrurile sufletului.
Dar îmi devine dușman cînd m-am răpus păcatului, cînd l-am răpus în osurire
măsură din fricile sufletului. Dar și atunci îmi e prieten. Căci rămîne și mijlocul
prin care mă pot porci și curăți.

29) Dacă trupul este, precum s-a zis, moarte, cel ce l-a biruit pe acesta năpădit să nu va muri
Și cine este omul acela care va fi viu și nu va vedea moartea acestei întinări a trupului
său? Dar rog să se cerceteze cine e mai mare? cel ce a murit și a înviat (sau) cel ce n-a murit
niadecum? Cel ce forțează pe cel doborât minimes este. Căci Iustus după ce a murit a înviat.
Dar cel ce forțează pe cel dăruit nu lasă în viața mor, mai bine zis în viața ad, nu o
degnă de viață.

Obs "Cel ce ce a murit păcatelor și a înviat <prin păcătoare> (sau) n-a murit niadecum
ci că a murit în opera sa"

30

Înțelesul omului, orotitorul curviei, spune acestuia că Dumnezeu e iubitor de oameni și
do vîntare pentru păcătul acesta, ca una ce e naturală. Dar de vom lua seama la viclenie
dracilor vom vedea că după năvălirea sefului ei îl numește Judecător drept, și fără milă.

La început au făcut așa ca să ne îndemne la păcat; iar acum, ca să ne scufundăm în
deznădejde. Năvălindu-se astfel întruarta și deznădejdea, nu ne putem plînge pe noi sau ocară
sau coi pentru păcat. Tot cînd aceasta se stinge, ne ia iarăși în primire tiranul, cu motorul
iubirii de oameni.

Ols După păcat, dracul vrea să ne ducă la deznădejde, spunîndu-ne că Dumnezeu
nu iartă. Prin aceasta ne împiedică de la căință. Dar dacă neascultăm de el, scăpăm
de deznădejde, iarăși vom cu motorul iubirii de oameni al lui Dumnezeu, ca să ne îndemne
iarăși la năvălirea păcatului.

31

Se cînt este domnul de nestricăcios și de netrupesc.

Important !!!

pe atît se bucură de nestricăciosie și de nestricăciosiea trupului.

Cînd unii spun că le mimă nu se bucură dracii așa de mult ca de urîtul mîriei și curviei:
demonia de altă potină, ca de această înclinăciune a trupului.

↓ E vorba de Dumnezeu în general, nu de Tatăl lui Dumnezeu cel întruopot.

Sau de faptul că trupul domnului după înviere e atît de îndalcomit, ca poate fi numit și netrupesc.

↓ Nestricăciosie deosebită prin har, nu naturală, precum și trupul domnului nu e nestricăcios prin fire, ci datorită uniunii lui cu Dumnezeu-Cuvîntul.

32

Curăția (castitatea) este apropierea de Dumnezeu
este apropierea cu Dumnezeu

pe cât este cu putință oamenilor. Naica a dulcătă este pământul și omul

Naica a curăției este liniștea însoțită de ascultare.

Obs Puter sunt virtutile care curăța sufletul:

Important!

tăcerea

Important!

păzirea poruncilor

Important!

stăruința

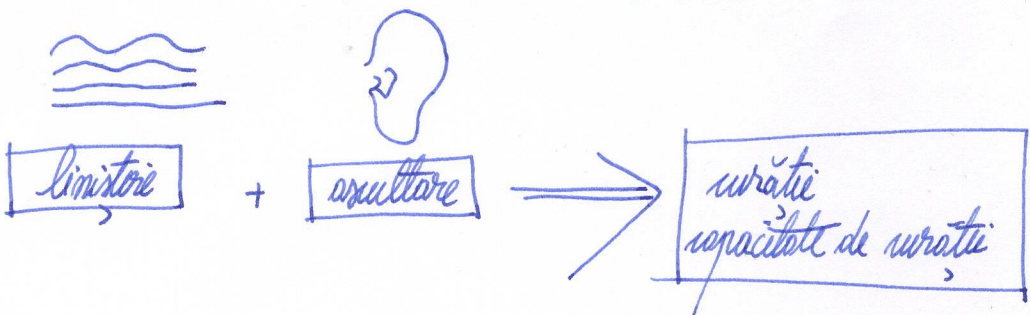
Important!

merita rugărilor

Important!!!!
Important!!!!

Naica a curăției este liniștea însoțită de ascultare

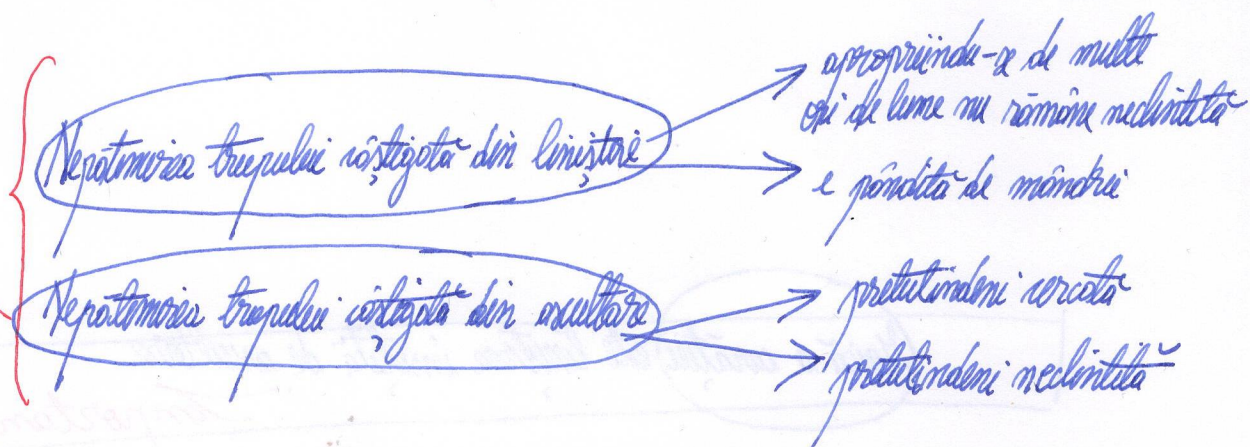
Important!!!!



33) *Nepotimoria trupului cîştigată din liniştă*, apropiindu-se de multe ori de lume, nu rămîne neclintită. Dar cea care se poate din ascultare este pretutindeni scutată şi neclintită.

Os Scaraşul arăta şi aici că ascultarea mai mare ca liniştă de unul singur. Căci ascultarea nu e pîndită de mîndrie. Şi ascultătorul e obşnuit cu oamenii şi deci nu cade uşor din pricină lor. De lîngă aceea, s-a obişnuit să atîrne telălăuce de spătal părintelui său deheomier şi prin el de Dumnezeu.

Important!!!



Important!

- (34) Am văzut mândria făcându-a pricina a omorării urgetare și
aducându-i amintire de cel ce zice: "Cine a omorât mintea demnului?" (Rom XI, 34)

Obs "Cel ce s-a înălțat prin mândrie a fost părăsit de Doz.
Și căzând s-a omorât, și astfel mândria i s-a făcut pricina de omorării urgetare"
Important!!!!!!

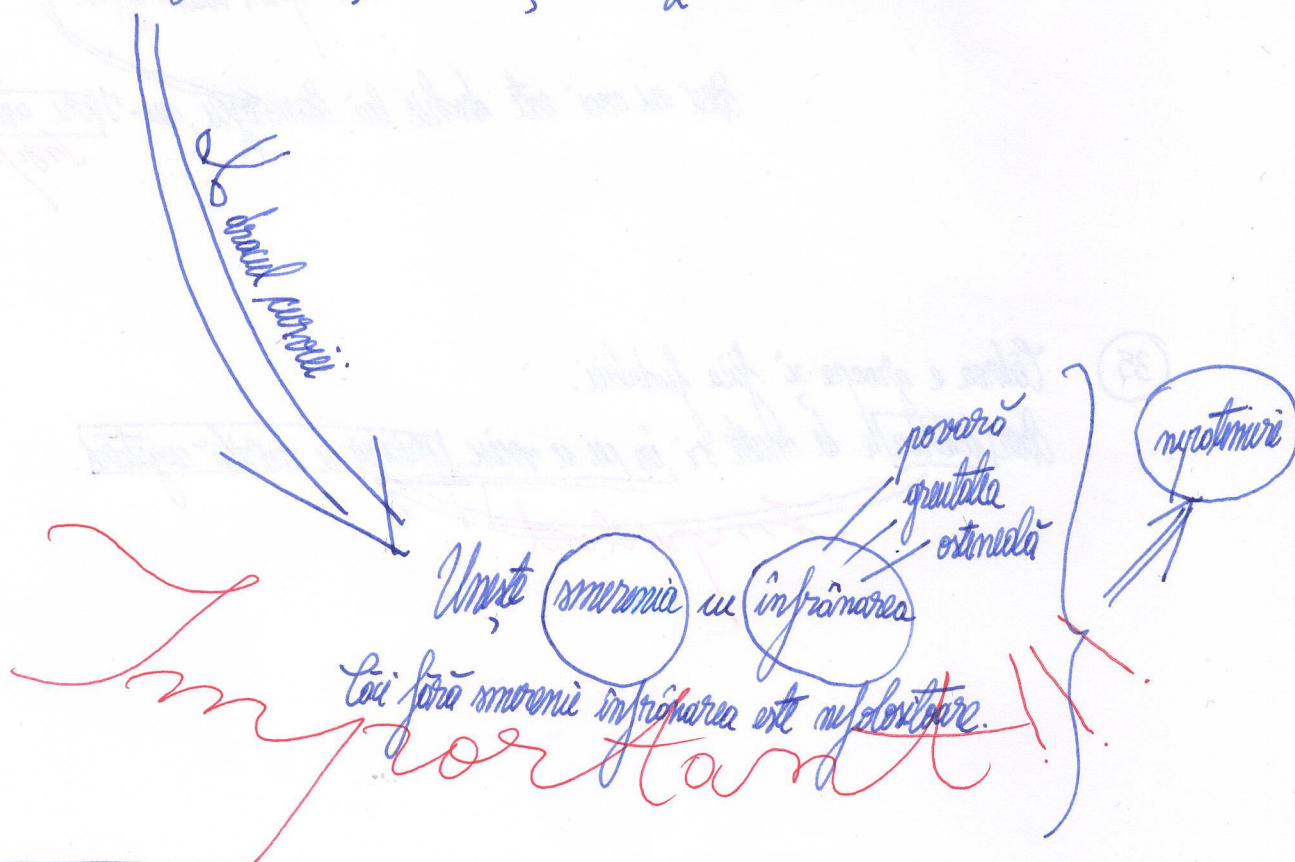
Când se înalță pe sine, cade din Doz. Căci el se recorde că prin sine este acesta și este
nu prin Dumnezeu,

Dei nu mai este doz lui Dumnezeu, nu - Tea ajutorul Sau:
Important!!!

- (35) Căderea e grozavă și fiica fudaliei.
Dar căderea se de multe ori, în pe ce voiesc pricina de omorării urgetare.
Important!

36) Cel ce voiește să biruiască bratul curviei în lăcomia pântecului și cu natrăre este asemenea celui ce voiește să strângă pământul cu gheț.

37) Cel ce încearcă să oprească acest război numai cu înfrângerea este asemenea celui ce învârtă cu o singură mână și se străduiește să se izbăvească de ocean.



Obs "Trebuie știut că nu ajunge singură înfrângerea împotriva potomilor dacă nu se unește cu toate virtuțile. Cu deservirea bărbului nu se unește cu ea smernicia sugărilor ca să înalțare povara ce vine din ea. Dacă această povară este înălțată, vine ușor nepotismul."

Spune și Sfântul Maxim:

"Smernicia și oprește potomii eliberează pe om de tot păcatul. Una trei patimile răstălmăcirea pe cele ale trupului."

Aceasta opore făcând-o și sfântul David, când se roagă lui Dumnezeu zicând:

"Doză smernicia mea în ostindă mea și iartă-mi toate păcatele mele" (Ps XXII, 19)

(38) Ochiul n-va vedea pe cine coplesit de oare patimă n-va înarmare pe cine, înainte de toate, numai împotriva ei. Si mai ales împotriva deumanului dinăuntrul. Căci dacă nu e nimic din aceste nimicuri nu vom folosi din biruința asupra celorlalte. Dar după ce vom uide pe acest egiptean vom vedea și noi în rugul smârmă pe Dumnezeu. Trădit fiind, am simțit pe lapele acesta pricinuirea sufletului meu, în chip înșelător, o lucrare neratională, lacrimi și mângăiere. Și am arătat ca un prunc că ulez răd, și nu stricăciune.

(39) "Tot păcatul pe care-l nu face omul este în afara trupului, dar cel ce urmează păcătuiește în trupul său!" Aceasta o spune neapărat, pentru că prin războiul interior s-a născut trupului. (1 Cor. VI, 18) fapt care e cu neapăsătoare nă se întâmplă în alt păcat. Dar eu întreb de ce la orice alt păcat ne facem obșnuim să zicem numai că oamenii greșesc, dar când auzim că unora a urmat zădărnici, cu durere, ca acesta a căzut?

→ Obs Se poate spune că unora a căzut și s-a întors iarăși prin cele prin care s-a abătut. Căci a tăgăduit de jildul prin limbă și iarăși s-a mărturisit prin ea. Sau a sperat prin mâini și iarăși a datuit prin ele. Și în altfel la fel. Dar cel ce a sursoit nu se întoarce prin aceleași cale prin care a căzut. Ci prin alta. Căci plânge, poartă, suspină. Din aceea se numeste curvire în chip propriu codore, nu greșală. Aceasta nu stă mai mult când e vorba de vătura colugărească. Pentru că e proprie colugărească ficierea și făgăduințe. Deci cel ce a stricat ficierea a căzut cu adevărat, călcând făgăduințe.

(40)

Fetele fug repede de umărită, n' iustitiei iubitor de plăcere n' depărtarea de liniste.
Important!

"Iubeste linistea cel ce nu e legat de nica o puterea fata de cele ale lumii n' fata de oameni
cel ce nu iubeste nimeni omene". Nu le iubeste in sens rau, pentru a se lăsa stăpânit de ele
pentru a putea în legătură cu ele

adica linistea
nu le iubeste

(41)

Foul începe atunci când diavolul vrea să lege pe unii de alții cu o legătură urâtă
ca să încerce amândouă părțile.

Important!

(42)

De multe ori vei explica spre iubirea de plăcere { par să fii cuprins de compasiune
par să fii milostiv
par să fii cu inima ușor de străpuns }

Dar nu ai n' grijă de curatenia pe care ai pe acest suflet.

④3 Un bărbat cunosător mi-a pus o întrebare înfricoșătoare:

"Care este, afară de omor și de trădare, păcatul cel mai greu dintre toate?" a zis el. Tar eu am spus că a cădea în vrezii. "Si de ce, a zis acela, Biserica Universală, primind pe oricine după anatimizarea încălării vrezii lor, îi încredințează de importanța de Taina, dar pe cel ce a curvit, primindu-l după ce s-a mărturisit și a înțeles să păcătuiească, canoanele episcopilor poruncesc să-l țină departe de Preacuratele Taine mai mulți ani?" Si eu înspăimântându-mă de neplăcuta și a răspunde, Taina a rămas nedezlegată.

Obs Erozia este o abatere a minții și o slăbire a lumii. De aceea e greșită. Dar curvicia abate toate simțurile și puterile trupului și pusa e numita și cădere.

Obs Eroziile sunt din mândrie, curviile sunt din dulce împotimire.
→ Cei dintr-o se îndreaptă prin smerenie → Cei de-ai dăbala se îndreaptă prin greaua pătimire

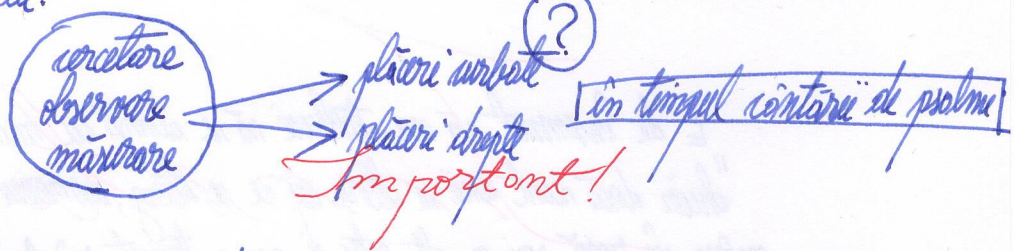
Obs Nu a lăsat nedezlegată întrebarea pentru că e de nedezlegat, ci a lăsat-o în mod voit nedezlegată pentru o lecție, o iconomie mai adâncă. Căci cui nu-i este vădit că a cădea în vrezii e lucrul cel mai greu dintre toate la Dumnezeu și la oameni? Dar fiindcă puterea curviei, ca una ce se rădăște în fire și crește o mare tiranie prin plăcere, se reîntoarce ușor și adeseori atrage pe oameni și-i face să lunge și după păcatul, de aceea cel ce a curvit e oprit pentru ani de la Sfintele Taine, ca să nu se întoarcă iarăși la viciu sau să nu i se facă grea îndrăgirea; și pentru a scădea frica în tot, ca să lupte împotriva puterii cu toată puterea. Tar restogolirea în vrezii este o potimă și o neînțeleasă suferință ce se iese mai mult din rădăcină sau din iubirea de stăpânire, sau din lăsa desartă. Dar după trezirea celui ce a suferit de ea (de vrezii) alții nu mai vor război din partea ei sau tulburare din partea Gării. Deci ce nevoie e să-i țină pe aceștia departe de magurile bisericilor? Se mai poate spune și altfel: că neopul

celor ce provocau învârtind în tîmnoşenie, este în tîmnoşenie din rătăcirile rătăcirii, [ca să nu rătăciră iorăre].

De aceea nu se mulţumesc numai cu înălţarea rătăcirii, ca la cui se s-au abatut de la dogme sau au înclinat spre erezie, ci rămânând în un timp, cum e obiceiul acriviei (strictu) ca cei ce se revort să uite de plăcerea urâtă. Căci el a a murit, deci stă în lucrul e rău, totuşi e atras de plăcere, din lipsă frăilor; el nu rătăceşte din neştiinţă. Răul ereziei stă numai în suflet. Dar, curvici, pornind din sufletul liber, a umplut timpul de stricăciune din pricina păcatului. Apoi, cel ce luptând în chip natural întoreşte pe unora din erezie odată cu întoarcerea l-a a surdit.

~~Dar el se a întore din curvici are nevoie de timp ca să steargă plăcerea îndepărtată în el şi să vindece rana păcatului care s-a întipărit în trupul său. El se face mintea nefericită şi înclinată spre ea, prin uitarea îndelungată. Dar dacă român amândoi ne păcătăm nu vor avea aceeaşi osîndă, ci vătălul una mai mare.~~

- (44) Să cercetăm, să măsurăm și să observăm ce fel de plăcere ne vine în timpul cântării de palmă de la dracul carvii și ce fel, din urântele Iahului și din horul, și plăcerea aflătoare în el.



- (45) Să nu te amăgești pe tine, o tinere! Am văzut pe unii rugându-se din suflet pentru cei iubite de ei. Astăzi, murați de ură, socotim că împlinim o lege a iubirii!
- Important!

- (46) Se poate întina simțurile trupului prin atingere. Și nimic nu-i mai rău decât această simțire

Obs Maica faptă e atingerea, precum maica atingerii este vederea
precum maica vederii este avizarea și măsurarea

Important!!!

Dacă pleci simțurile nu vine condus de așteptare la atingere, ci cade mai degrabă în gândul nu vine la faptă, mai bine și nu se răpădăște spre fapta rea. De aceasta e bine să fugim începând dintr-un de la privirea

(47) Ade-ți aminte de cel ce s-a înfuriat mîna în rîs și
fa-ți mîna meargă față de cele fîrte și mîfîrte ale trupului tău
pe trupului tău

E de însemnat că nu trebuie să se atingă cu mîinile sau cu alt mîdular
"dumii" dacă sunt una în altă și se ating, de mîna fratelui care s-a înfuriat
mîna în rîs sau cu alt petic și așa a trecut rîsul pe mîna sa. Și mîna se nu atingem
de alt mîdular, dar nu mîna să nu ținem dezgolit vreun mîdular al nostru. Și mai
de la dacă e cineva rîzboi de trup. Nu să nu se recîșimăm, căci atingerea e mîna păcatului.

(48) Locuie să nu trebuie să se numească cineva niciun sfînt, înainte de a prefăce în loc sfînt
pămîntul acesta (trupul), dacă e cu pămînt să-l prefăcă.

(49) Când ne întindem pe eternul, stîmnea să nu ținem. Pentru că atunci lupta mîntea
cu dracu fără de trup. Și dacă se va afla iubitor de plăcere se va face trădător al
plăcerii.

50

~~Important!!!~~
Aducerea-aminte de mare (să se culeacă cu tine și tot așa rugăciunea de un singur gând
să se scode cu tine) a lui Iisus.

căci nu vei afla altă ajutoare ca aceasta în romen.
~~Important~~

Obs Rugăciunea de un singur gând se numește cea
care privește spre un singur lucru și numai la acesta se
gândește, și numai pentru el se roagă: mântuirea.

Și aceasta este: «Doamne, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,
mântuiește-mă» și «Tatăl Nostru»

Calugărul și orice creștin nu se gândește la învățături
dogmatice sau la mistere obște de gândire teoretică. El gândește
totul în funcție de mântuirea sa. ~~Important!!!~~

Aceasta îl preocupă,
aceasta îl doare
de aceasta se îngrijeste
pentru aceasta luptă

{ E o gândire plină de simțire
E o gândire care îi angajează în mod palpabil
întreaga ființă }

(51) Unii recuten ca vroșboacile și surgorile sunt pricinuit numai de muncă. *Important!*

Așadar eu am văzut tare întinse de surgori și pe cu foarte bolnavi și în posturi la culme. *Important!*

(52) Am întrebat o dată despre acestea pe un colugar dintre cei mai învâtați și cu darul deosebit, și m-a învățat, fricuit, foarte înțelept.

Se întâmplă ziua pururea-pemirului, în noaptea surgore din multimea bucatelor și din odihnă. *Important!*

Se întâmplă surgore și din mândrie, când me fatim ne îndelungata noastră meserie. *Important!*

Se întâmplă o dată surgore din desmeturarea a secepelu. *Important!*

Dintre acestea, cele două din urmă se pot întâmpla și celor bolnavi poate și toate trei. Dar cineva dacă se vede pe sine urât de toate aceste păcâni spre înainte, fricuit este pentru o astfel de neputință, el a patimit, pe ce și s-a întâmplat numai din pricina dracilor. Dumnezeu îngăduie pentru un timp să se întâmple acestea, se poate întâmplarea aceasta fără de păcat să doborâșcă o mare înalta muncă.

53

Nimic să nu se înveciască a gândi ziua la moliciunile din timpul somnului.
Căci această este un semn al strâmbilor, că să ne murdărească în stăpni de veghe cu cele din
vie.

54

Să luăm seama și la lăta vilenie a vrăjmasului nostru.

Prezumtând că vătăma trupul obosesc să ne pricinuiască boala după un timp
sau după o zi, asa se întâmplă de multe ori și în pricinile ce ne întințesc.

Acesta e o mare vilenie. Străci, care nu obosesc niciodată de a ne răsfăța,
întrerup acestea pentru un timp, când văd la noi o moleșală. Acesta pentru că
deprătuindu-l de lipsă de grijă, noi să facem acestea tot timpul. Adică aflându-ne
singuri, cele în care ni se cere o grijă atîtă să ne împingă la alunecare. De
aceasta să ne păzim, ca nu cumva, fără altă trebură, plătindu-ne de treburile proprii
să năvălim păcatul, mai bine să ne rostogolim în groapă.

55

Am văzut pe unii ce s-au desfatat (cu mâncări) fără să fie război în dată.

I-am văzut mâncând împreună de femei și petrecând cu ele, și năvârind în așteptări niciun gând rău. Și amogându-se, ~~și au început în ei~~ și n-au mai avut nici o grijă, ~~precum că~~ au pace și siguranță în ei. Dar deodată au putut vota marea în chilia. Care votamare?

Cea care ne vine trupeste și sufletește numai nouă, când ne aflăm singuri. El ce a fost înverit și acesta. Dar el ce nu a fost înverit nu trebuie să stea.

Deci trebuie ocolită orice convorbire cu femei, ca putând duce la o slăbire a fraților. Dar dacă aceasta e cu neputință din anumite trebuințe sau pentru grija de rădăci, trebuie vorbit căutând ce apăsă în jos, ca să mutăm sau ștergem lucrurile celor borați de frumusețea femeilor. Le-a venit marea prin fereaștră, cum l-a luat în stăpânire și pe marele proroc și împărat David când a privit prin baia acea alăunătoare de moarte.

În vremea aceea (de votamare în chilia) ajitor bun îi este sacul, cenusa starea în picioare de toată noaptea, multumirea cu pâine, limba arsa și cu mioră trăcorită, oșezarea în cociuge, și înainte de toate, smerenia; și dacă e cu neputință ajitorul unui părinte sau al unui frate războinices, boțim cu cugetul. Căci ar fi minune să se poată mântui din ocean o corabie singură.

frate dintre cei nevoitori
în prauă - rugător

Amas codre precumeste unuia o exanda insulata feta de cea savarsita de altul.

dupa fidel (celui ce o savarseste)
dupa loc
dupa incantare
dupa alte multe

important!

Obs Fel (mod) numeste educatie

Loc numeste faptul de a nu fi aproape de codori

Incantare numeste (se refera la) faptul de a avea o experienta a starii delugareste.

Caci cel ce a fost educat in bune moravuri si s-a aflat departe de locul codurilor, si e incarcat in lupta nevointei, lasandu-se lincuit de curia are o mai mare exanda decat cel presut cu negrijă si in neorânduiala, si fara experienta, daca a duncat. Iar «dupa alte multe» incamina a savarsi intr-un loc mai sfint feta murdara sau in suflet curat, sau in manastire, sau cu o femeie maritata, sau cu o rudenie trupeasca sau duhooniceasca, sau a fi si altuia priuna si invatator spre o feta nevointa.

(54)

Li-a interesat învece o pildă foarte înaltă de curată (curată)

Văzând învece, grea, o frumusețe deosebită, stărea foarte pe Forcatorul din caut pildă
și numai de vedea ei era misat la iubirea lui Dumnezeu și i ștergeau lăcrimă.

Așa am ca aceste ore toldeane în asumarea prilejuri o asfel de simț și lucrare
a înviat nestricăcios înainte de învierea pe obste.

Obs Sotora nă vorbește de Nona, care a bolțat pe Spinta Blaghia. Așta, deborat
de războiul potimilor împreună cu lucrările, a îmbrăcat haina repetămării.
Veniindu-i la îndemână pildă, nu s-a dovedit potmas (câci era izbărit de potma)
El privea frumusețile de sus. Dar lucrătorii de plăcere lucrării dimpotrivă.

Obs Învie nestricăcios numeste pe cea din viața de fapt, venită din
schimbarea morăvurilor. Căci când desfăințatul a face reprimărit, și lăcomul măiestru
și cel aspru blând, a venit învierea înă de ei, ca o aruncare a celui vătămare.

[Si ade e această înviere? Prin forțul nă pecatul a fi omorât, și dreptățile
s-a înaltat, și viața era valce a înaltat, și viața atotoncu și îngeră este trăită.
La învierea de obste trupul fiind total îndahornit într-o comuniune dialogică
deplină cu Dumnezeu va fi cu total reprimărit lui nestricăcios.

(58) Același lucru îl vedem și în cântări:

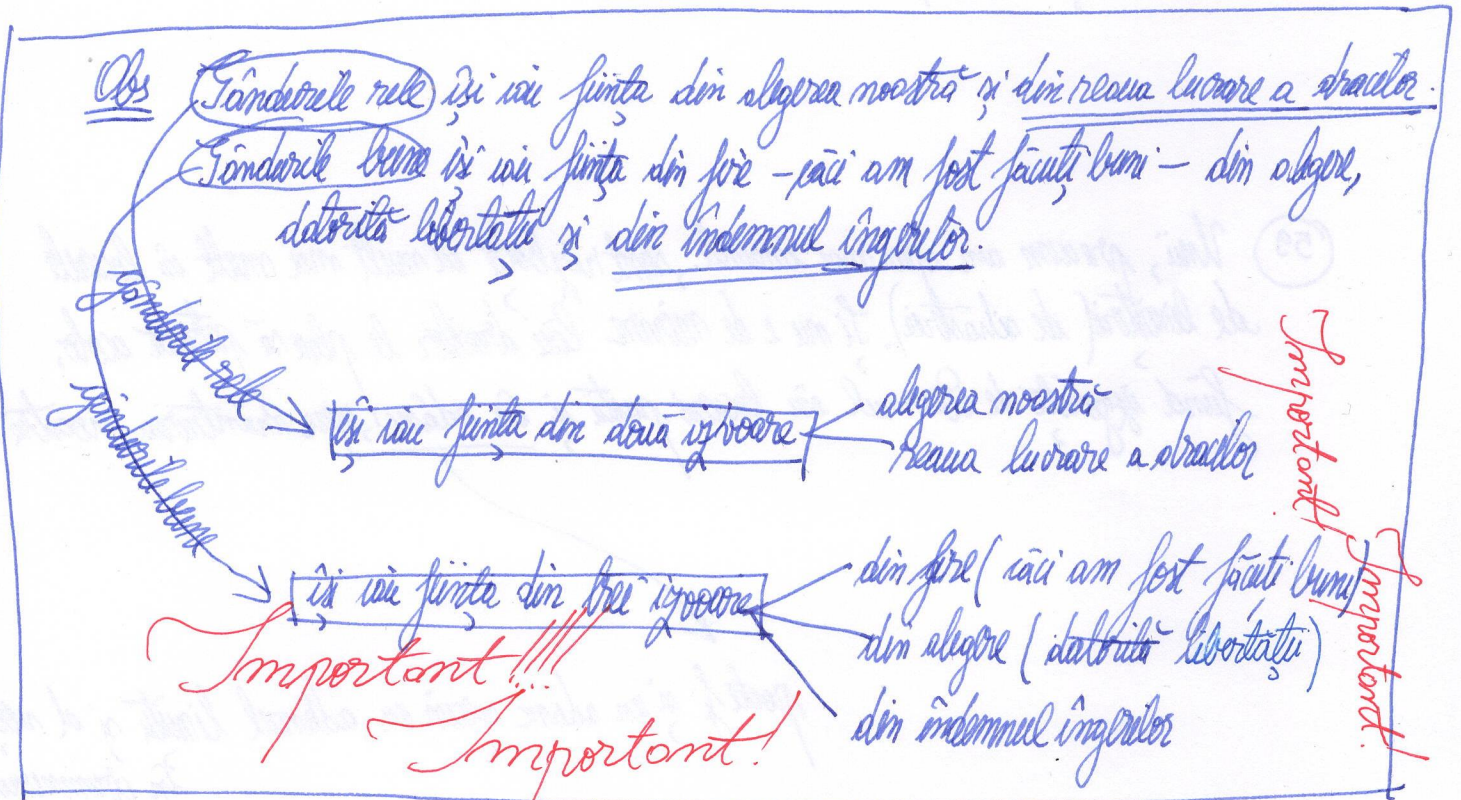
Tubitorii de Dumnezeu sunt minati spre o bucurie lină și spre iubirea dumnezeiască
și spre lacrimi și de către cântările din cer
și de către cele duhovnicești.

Tubitorii de plăcere împărătească

(59) Unii, precum am spus mai înainte, sunt războți cu mult mai mult în locurile
de limitări (de schimbări). Și nu e de mirare. Căci dracilor le place să se petreacă acolo,
fiind izgonite de Dumnezeu în locuri pustii și în oameni, spre mântuirea noastră.

poate fi și un om rău cu omul limitat și el vede
în Dumnezeu.

- 60) Dacă îl războiesc cumplit pe cel ce se liniștește (pe iahustru), va nepolezindu-se acesta cu nimic din puncte nă venia în lume. Dar pleacă de la noi dracii, de la noi care putem în lume, ca războindu-ne războindu în lume să rămânem cu noi din lume.



Să ne aducem aminte de cel ce zice:

"Stăți împotriva diavolului și va fugi de la voi" (Iacov IV, 5)

→ Dacă nă stăreăm în nevoință

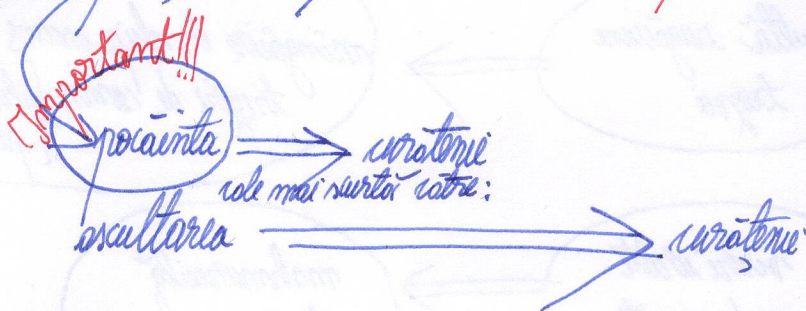
Dimpotrivă, războieria noastră de către el în lume este o vicleanie lui și nu un semn al iubirii de oameni.

(61) Unde suntem războite, acolo luptăm fără îndoială și noi cu tarie, cu vălmășul.
Căci când ne luptăm noi împotriva lui mi se face și el prieten.

Obs Când suntem războite de demoni înșamănă-se noi înșine luptăm împotriva lor
Căci când ne luptăm împotriva lor ne sunt prieteni; pentru că facem prin
noi înșine ceea ce le place lor.
Important!

(62) Petru când pentru un timp în lume pentru vreo trebură oarecare, suntem acoperiți
de mâna lui Dumnezeu poate pentru rugămintea părintelui nostru și ca să nu se
hulească și Domnul prin noi! Dar uneori ne suntem ispășiți și din pricina neamului
și a țării noastre să avem de mai înainte multă cercare și nădăjduire din cele văzute,
vorbite și făcute. (Căci) poate dracii se deosebesc și ne pot răni pe noi de bunavoință,
facând să se umple locul golit de toate celelalte, de închinarea de sine a noastră.
Important!

- 65 Spun unii că e cu neputință să se numească cineva curat (neprihănit) după gustarea păcatului. Dar eu zic: "E cu putință și ușor celui ce vrea să obțină mântuirea sălbatului cu cel bun" (Rom XI, 24) dacă i s-ar fi încredințat chela cerului celui feciorelnic cu trupul (apostolului Ioan), poate ar fi dogmatizat bine cu amintirea înainte. Dar dacă nu, nu-i răsună pe ai cel ce avea vocația și s-a făcut neprihănit, și parolă înțeleasă împărăției (Petru) *Important!*



- 66 Multe chinuri are sorzile truqurilor.

Celor necurate le înșală să facă numai înmăcarea și să înșale opri.

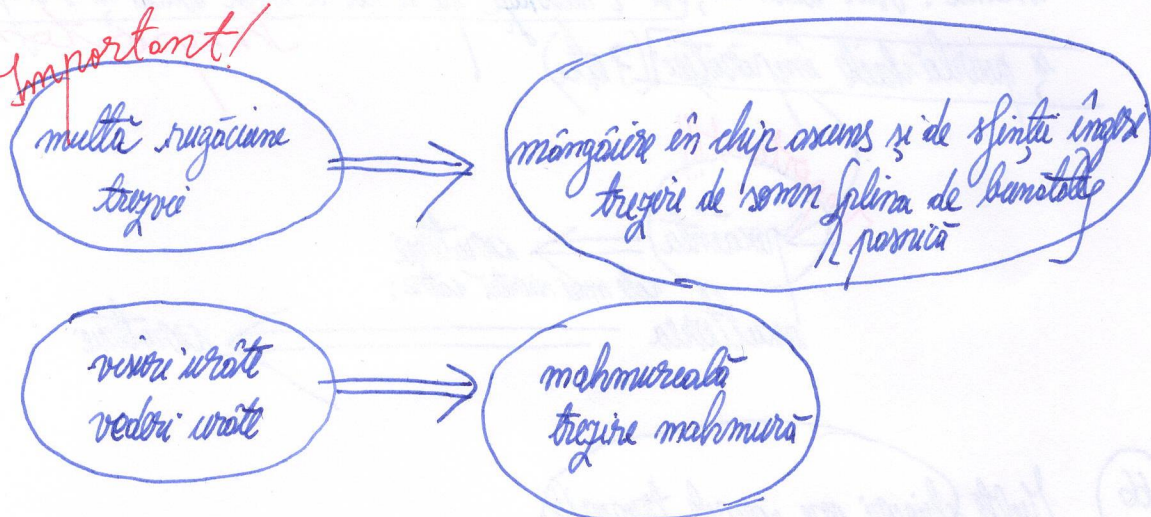
Se cei curate și stărnite ticăloșul iurări, spre cercarea prin amintire.

→ Multe dintre cei necurate sunt mărăzboiți din necumestirea răului.

→ Cei curate și stărnite suferă multe suferări și războaie, ca unii ce au trecut prin încercarea acestor războaie. Dar de multe ori se întămplă și dimpotrivă adică au sunt războiți din cunostința răului, iar cei necurate sunt războiți și suferă suferări.

- (67) Când ne sculăm unii din somn plini de bunăstare și poezie, suntem mângâiați de
după exersare și de sfatul îngeri. Și mai ales când ne culcăm cu multă rugăciune și trezire.
(68) Se întâmplă uneori să ne sculăm din somn mahmuri, pătimind aceasta din
pricina unor visuri și vederi urâte.

Important!



(68) „Văzut-am pe cel necurat prea {înălțându-se
ridicându-se
tulburându-se
și înfrunzându-se} în minte ca cedrei Libanului.

Și am trecut prin înfrunzare, și, iată, nu mai era mîna lui ca mai înainte.
Și l-am cîntat înfrunzind vegetația mea, și nu s-a mai aflat în mine locul lui și urmele lui.
Important!
(Ps XXXVI, 35-36)

(69) Cel ce a biruit trupul a biruit forța.

Tar cel ce a biruit negreșit a ajuns mai aproape de fire.

Și cel ce s-a făcut așa, măsurându-se cu puțin față de îngeri" (Evr. II, 7)
ca să nu se deosebească.

Obs Trupul ține de fire

Cine biruin trupul și-a biruit forța și a ajuns mai aproape de ea, ca îngeri

Pier această numai prin puterea Sfîntului Duh. El rămîne om, dar cu
o viață curată și dăruită
lui Dumnezeu ca a îngerilor

(40) Nu e o minune că cel nematerial (dracul) luptă cu cel material.

E minune, cu adevărat, că el se află în materie, luptând cu acest trup material răzimas și viclen, pune pe fugă pe răzimasii nebrapați.

(41) Domnul cel bun arată multă purtare de grijă față de noi și prin aceea că
→ înfrâmecă femeia cu frâul ruxiei. Căci dacă ea s-ar răzărî spre bărbat,
important! nu s-ar mărita niciun trup.

(42) Părintii au stabilit, cu darul lor de deosebiri, ca alta este momeala,
alta este însoțirea, alta incurajarea, alta robirea, alta lupta și alta
asa numita petimă a sufletului.

↓
important!

72) Parinții au stabilit, cu dorul lor de deosebire, în altă este momeala, altă însoțirea, altă înmormintarea, altă robirea, altă lupta și altă așa-zisă potima a sufletului:

Important! Momeala este gândul simplu sau iocana a ceva adus în inimă în chip înțelegător.

Important! Însoțirea este convorbirea cu ceea ce s-a arătat în chip patimos sau nepatimos.

Important! Convorbirea (înmușcătura) este învoirea cu plăcerea a sufletului cu ceea ce s-a arătat.

Important! Robirea este tragerea cu silă și fără voie a inimii sau însoțirea stăruitoare a inimii cu lucrul acela și pierderea stării noastre celei bune.

Important! Lupta presupune puterea la fel de tare ce a celui împotriva celui și de la luptă puterea reapă sau învinge, sau refuză înfrângerea.

Important! Potima este propriu-zis ceea ce se încuibază în curs de vreme lungă în suflet, în chip patimos, și-l duce la o deprindere prin obișnuința cu ea, înmă și potrivește de bunăvoie și de la sine spre fapte.

Dintre acestea toate, prima treaptă este nepăcătoasă; a doua, nu în chip negrușit; a treia, potrivită cu starea celui ce luptă. Dar lupta preînăunse sau comunile sau pedepsele. Robirea altfel se judecă dacă se întâmplă în vremea rugăciunii și altfel se judecă, dacă se întâmplă înafara rugăciunii; altfel în stările de mijloc și altfel în amintirile rele. Dar potima e cunoscută în toate, în chip mândăcelului, fie de păcătoșă potrivită, fie de chinurile victorie. Deci cel ce gândește nepatimos primul lucru le-a tăiat pe toate cele ce urmează.

Nu găsim la părinți care lămuresc lucrurile în chipul cel mai amănunțit, și
un alt înțeles, mai subtil, al auzului, pe care unii spun că îl numim ținut de sine.
Aceasta înseamnă o înțelegere năpramică a potimii, fără timp, fără gând și chip, în cel ce o suferă.
Nimic nu apare mai subtil sau mai neobservat ca aceasta în deșchiri. Ea și-arată prezența
în reflexul unor printr-o amintire simplă și fără convorbiri, deodată și neastăpănite, și
în chip nestăut. Dacă univa a putut să descopere această substanță a potimii din el prin
plăm, el ne poate învăța cum se poate curge în chip potimii, numai prin ochi, prin simple
priviri, prin atingerea mâinii, prin auzirea unei cântări, fără nici un înțeles sau gând.
Important!

Obs "Robirea urmază imoterii și are timp și un mod de dezvoltare, dar uneori
e unită cu răspuns și se produce rapid, și de multe ori fără deșchirie, fără timp și
stare reflexivă pregătită. Ea poate veni prin simple gânduri și simțuri în vremea
în care suntem rapți.

43

Unii spun că trupul vine la patimi din gândurile de curvie. Alții, iarăși, că gândurile rele x nasc din simțurile trupului. Și cu dreptăți zic că, dacă nu ar lua-o încălțată mintea, trupul nu i-ar urma.

Obs "Unui gând rău îi premerge o patimă. Dar patimii îi premerge simțirea. Iar relele întrebuintări a simțirii îi premerge mintea"

Obs Sfântul Maxim Mărturisitorul: "Patimile desigur nu se mișcă de simțiri: Deci, fiind de față iubirea și înfrânarea, patimile nu se vor mișca, iar nefiind de față iubirea și înfrânarea, patimile se vor mișca."

Iușimea are nevoie de mai multe leacuri decât pofta. De aceea se zice că iubirea este mare, pentru că este frâu al iușimii. De aceasta se numit-o și Moise, simbolul, omorâtore de serpi în ale naturale" (Lev XI, 22)

Obs Sfântul Ioan Scrisul: "Mișcarea gândurilor în om are patru pricini"

⇒ întâi veștea trupului natural

⇒ al doilea, din naturarea simțurilor legate de lucrurile lumii pe care le vede și le vede

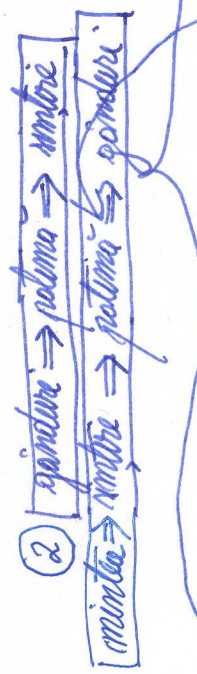
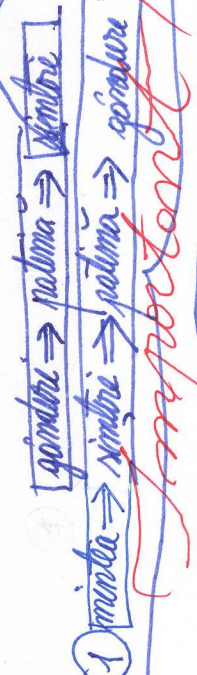
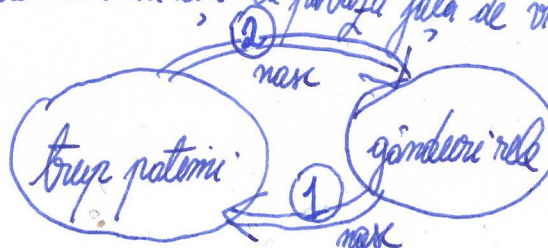
⇒ al treilea, din dezlegarea sufletului de minte

⇒ al patrulea, din mormelile dracilor ce ne războiesc

Important!!!!

Al doilea aduc în susținerea lor

roșitatea patimilor trupeste, zicând: De multe ori gândurile îi premiesc intrarea în inimă printr-o vedere prea plăcută, printr-o atingeră a mâinii, prin mișcarea unei bune mișcări, prin auzirea unui glas dulce. Se învete despre acesta al ce poartă în domniul. Căci acestea sunt foarte folositoare și trebuincioase celor ce se îndelătușează cu faptele prin bucurămintă. Dar pentru lucrătorul în simplitatea inimii acestea nu au niciun rost. Căci înșestămintă nu e a tuturor. Dar nici simplitate nu o au toți ca porăză față de viclurile dracilor.



Ols Ei nu se oltă pe trupa eforturilor de curatori prin fapte x folosesc de cunoștințe
metodelor de lucru ale diabolului, devoră mai înainte. Dar pentru ei se ajung la
simplitatea nevoințată ei nu mai sunt de trebuință. Nevoința lor e ca înmă o
parază împotriva tuturor umiltăților mustrate ale diabolului. Ei nu mai pot fi
clintiti de nevoința lor.



Important!

74) Unele dintre patimi vin din cele dinăuntru, asupra trupului; altele împotriva. Celor din lume li s-a întemplea lucrul al doilea, adică patimile vin din cel alise prin puse. Tot celor ce duc viața de lăzărare, li s-a întemplea formul lucrul alise patimile vin din cele dinăuntru, din pricina lipsei de prilejuri. Eu vi despru ei acestea: căuta-vei la ei răi înțelepciune și nu o vei afla.

75) Când luptându-mă mult împotriva dracului, înșelătorul lutului, îl vom alunga din inima noastră bătăndu-l cu piatra postului și străpungându-l cu săbina morții, atunci, sărindu-se în trup ca un roșu care se răstă, trăsorul, să ne întinze, atelându-ne spre misiuni dobitocești și necăvante! Aceasta obșnuie să o putim face mai ales ce se asulta de dracul mândriei. Pentru că, întrajurându-se în inimă gânduri înclinate de curvie, și apropiate de patimă mândriei. La cea se am spus e odăvrat, vor vedea când, înșepând a se strădui pentru oarecare lucruri, și vor vorste cu grijă. Atunci vor afla în adâncul inimii lor ca un fel de porce ascens care zice: "Ce ai se nu ai luat în dar sau de la Dumnezeu, sau din împreună lucrarea și rugăciunea altora?" (1 Cor. IV, 7) [Sa ia aminte dea cu toată îngrijirea la numitul porce din inimă lor și să-l izgonească, smorându-l cu multa smerită-căutură]. De vor face aceasta înstrăinându-se de el, vor putea să se desbrace și ei, poate, cindva de vîșmintele de piele (Faraa IV, 24) și să conte Domnului, ca odăvrată tinerii neprichinți, cantarea de biruință dău, desbrăcându-se de el nu se vor afla voi de purmăntor facelora și de smerenia feroasă. Obs Nu ajunge dea să se desbrace de haina neputinței, și trebuie să se îmbrace și haina de lumină a năvălății sau a curății, sau a vîșmintele. Între ele trebuie să strălucască smerenia. Căi alfel toate pot fi întinate de o nevă mândrie. // Dar și acest drac tîie noma, cu mult mai mult de călăte în rami. Căi trăsorul încearcă să ne războiască mai ales atunci cînd nu putem să ne rugăm și trupește împotriva lui. Obs Nu ajunge să ne rugăm numai cu sufletul, ior trupul să îl lăim neobăvrat, de trebuie să aducem și trupul în stare de rugăciune: să-l înghimundhem, să-l facem să stea linistit, urcînd, înălțat pînă la, etc. Alfel ne rugăm în ghimundhem, a recunoscut și filosoful Max Scheler (dău Etwas im Mensch). Dar aceasta nu înclămă că ne putem ruga numai cu trupul. La drept urvînt rugăciunea mintii trebuie să se facă și de ai se despru trupește. Căi cînd draci vîd pe unora ocupat cu săbina trupește, socotind că nu se cu putință a se ruga trupește împotriva vrăjmașilor, dau năvăla asupra lui prin ale mai urăte gânduri și-l lău la înfrîngere. // Celor ce n-au doborîdit încă odăvrată rugăciune a inimii, mult de ajută chimirea din rugăciunea trupului adică ridicarea mâinilor, lovirea pîptului, privirea urată la cer, zgombul suspinelor, plăcarea necontenită a ghimundhem. Dar se odăvrat ne le putem face cu acesta cînd sunt alți de fete, de aceea tîmai atunci ne și războiesc mai ale draci. Dar și cînd au avem tîrie să ne împotruiem vrăjmașilor noștri cu vîșmintele mintii și cu puterea năvălăte a rugăciunii, ne apunem în chip neșar lor.

Celor ce n-au dobândit încă adevărate rugăcuime a inimii, mult le ajută chinurile din rugăcuime
trăgătoare

Obs Așteia neînțelegându-le occidentalii au deprecizat multul de orice efort al trupului, de orice antrenare a trupului, remuțându-l la orice efort de spintecare a lui și socotind, în mod greșit, că sufletul se poate spinti și smeri fără trup. Ei vor să facă rugăcuimea comod, rezind în bădărie în seume.

Tu însă fugi repede, de este cu putință. Asumându-te puțin și fă-te neamăscut. Privește în sus cu ochiul neșutului, de este cu putință. Târ de mine, măcar în cel din afară. Rostogolește-te mâinile în chip neamăscut, ca și prin înfățișare să răsună pe Amalei și să-l lăcrimești (adică pe brațul curviei). Striga către Cel ce te poate înmănta nu pe curvie înșurte, ci cu curvie smerite. Înapoi înainte de toate cu: "Miluiește-mă, că sunt neputincios". (Roagă-te întâi pentru curvie de putință; al doilea pentru a te izbăvi de neamăscut; și al treilea, de toate ispite și părăsirea). Atunci vei cumește cu toată puterea Celui Prea Înalt și vei izgoni în chip neamăscut pe cu neamăscut, prin ajutor neamăscut. A experia ajutoare lui Dumnezeu însemnarea pe primul decal potărit cu despoziția sufletului nostru.

Cel ce s-a obișnuit să se reage astfel va putea izgoni repede chiar și numai ca sufletul pe vrăjmas. Căci al doilea lucru este decal dat (ici se poartă) de Dumnezeu lucrătorilor celor dințai. Și pe drept următor.

76) Afliându-mă undeva, într-o adunare, am cunoscut un frate singurimes, separat de gânduri rele. Acesta, neaflind loc potrivit pentru rugăciune, intrând la locul tebrăimies pîntecului sa și cînd ar fi fost silit de asta, a grămit acolo cu rugăciunea plină de putere împotriva celor ce-l războiau. Iar dovinindu-l eu pentru nepotrivirea locului, a zis:
"Fînd cîmărit de gânduri necurate, m-am rugat în loc necurat să fiu curătit de el"

Obs Din Sfîntul Ioan Gură de Aur: "Trebuie știut că nu e cauta locul rugăciunii, ci modul Teromiă era în marea și a ruga lui Dumnezeu. Iamă, în groapă lăilor și mblîmă pe Dumnezeu. Moie, pe mare și Dumnezeu îi zice: «Ce strigi către Mine?». Ialluară pe cruce și i s-a deschis cerul. Deci, tu, oriunde ai fi, rugă-te cu constință curată în Dumnezeu te aude. Căci al lui este pămîntul și plămărea lui. Nu locul, ci virtutea face locul vrednic de unste.

Important!

74

Important!
Toti dracii se lupta sa întinească mintea noastră, apoi îi insuflă cele plăcute lor.
Căci dacă mintea nu va fi adormită, comorara nu se va jefui.

Important!
Dracul urvicii se lupta mai mult decât toti să întinească mintea noastră, și apoi să îi insuflă cele plăcute lui.

Dracul urvicii întinecând adeseori mintea conducătoare, îi face pe oameni să săvârșească acele lucruri pe care numai cei isteți din minte le săvârșesc.

Important!!!

De aceea trezindu-se mintea după o vreme, ne rugăm nu numai de cei ce ne vâd, ci și de noi înșine pentru faptele pentru vorbile și pentru înfățișările noastre nevinovate și ne uimim de orbirea noastră de mai înainte. De aceea mulți cunoșcând acestea s-au oprit de la rău.

Important!

Important!!!!!!!

mintea neadormită
întinecarea minții

comorara nu se va jefui

→ dracii se lupta să întinească mintea prima și prima dată

→ dracii apoi insuflă cele plăcute lor

→ săvârșire lucruri pe care numai cei isteți din minte le săvârșesc
(fapte de rușine
vorbe și înfățișări nevinovate)

(48) Întoarce-te de la vrăjmasul care după vreo faptă te împiedică să te rogi sau să lauzi pe Dumnezeu, aducându-ți aminte de cel ce a zis: "Între în sufletul meu chinuit de gândurile fără voce îmi pricinuieste osteneală; voi căuta dreptatea lui împotriva vrăjmașilor lui" Important! (Luca XVII, 5)

Ols „Voi să m-a zis sufletul chinuit de patimi; a sufletul chinuit de prejudecăți (de gânduri urâte fără voce). Cău stăpânirea patimilor e un rod de bunăvoință al libertății, dar prejudecata nu gândul negorât este o tiranie fără voce.” Important!

fapta care împiedică rugăciunea / lauda lui Dumnezeu? → Important!!! întoarce-te de la vrăjmasul care înșală aceste predică

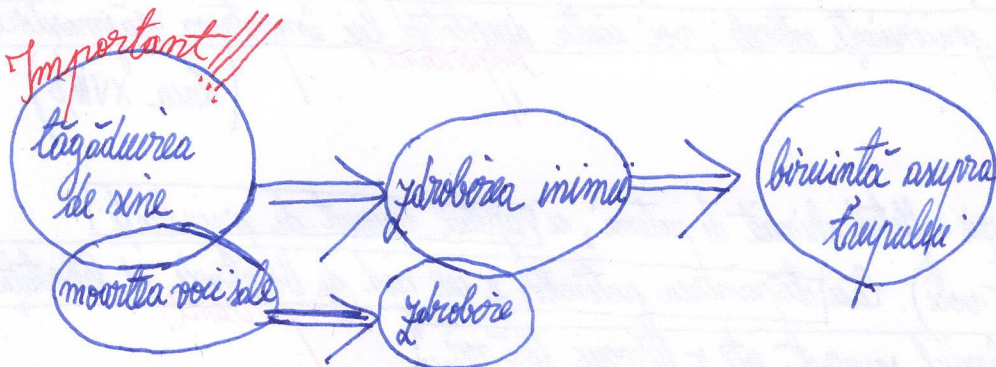
Important!!! stăpânirea patimilor este un rod de bunăvoință al libertății

prejudecățile gândurilor urâte fără voce sunt o tiranie fără voce

osteneală →

Important!!! trebuie căutată dreptatea împotriva vrăjmașilor gândurilor

- (79) Cine a biruitat timpul? Cel ce și-a zdrobit inima. Dar cine și-a zdrobit inima? Cel ce s-a tăgădușt pe sine. Căci cum nu se va zdrobi el ce a murit voi săle?

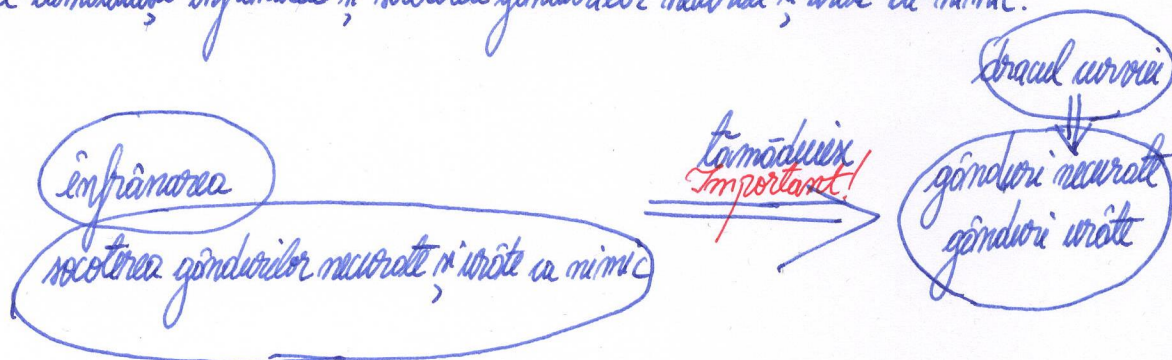


- (80) Evita patimas mai patimas decât patimasul. El ce și face umorute murdăriile lui cu plăcere și cu dulca împătmnire de ele.

Obs El ce se folosește cu murdăriile învârsite și se îndulcește cu ele povestindu-le.

Important!

- (81) Gândurile neaurate și urâte se ivesc în inimă de la amăgitorul inimii, de la dracul urvii. Pe acestea le tamăduiește înfrânarea și socotirea gândurilor neaurate și urâte ca nimic.



(82)

În ce clipă și fel voi judeca pe acest prieten al meu după pilda celorlalți potomi; odată ce-l voi lega pe el, nu știu. Cui se deslegă înaintea de a-l lega; mă împac pe el înaintea de a-l judeca; și mă îmblămes înaintea de a-l pedepsi. Cum voi birui pe el pe care m-am obișnuit să-l iubesc prin fire? Cum mă voi elibera de el, cu care m-am legat pentru veu? Cum îl voi omorî pe el ce va învia odată cu mine? Cum voi arăta neștiința pe el ce a primit prin fire știința? Ce lucru binecuvântat voi spune celui ce a dobândit prin fire cele binecuvântate?

Obs E o întreagă dramă pe care o grăimuieste faptul că, pe de o parte, trupul me e necesar și bun, pe de alta, mi se face pricina de nefericire și de exodare. Problema nu e de ordin teoretic, ci e trăită dureros. Orice cale am alege, e împreună cu durere. Dacă-l lăsam în plăcere, acesta nunt trăsătură și urme de durere temporare și vesnicie. Dacă-l opresc de la plăcere, acesta iarăși înșamnă durere îndelungată pentru el. Complexitatea problemei și întinzeala faptului că trupul morții să fie salvat pentru că să fie fond e bun, și de salvarea lui depinde mântuirea mea. Dar mântuirea nu înșamnă a-l lăsa în plăcerile lui; nu înșamnă a-l salva așa cum este - căci aceasta nu e salvare -, ci a-l curăți și a lupta mereu pentru curăția lui și pentru el, împotriva a ceea ce îi place lui în fiecare clipă și-l condamnă stăruință și chinurile vesnice. Soluția e aflarea liniei adăvărată între extreme, linia echilibrului sau a dreptei socotele. Dar această linie e subțire ca o muchie de ațuț. Mereu suntem înclinați într-o parte sau în alta. De aici vine drama continuă nu numai în viața omenească individuală, și în toată istoria omenirii. Aceasta e și prima mare și complexă aventură mereu noi a omenirii.

De-l voi lega cu postea exodând pe oțecarele (care nu poteste) mă pedesc iarăși lui. De-l voi birui, înclina să judec, înclina-mă cu inima, mă voi vedea iarăși ceder. Îmi este și împotriva-lăcrător, și vâjmas; și ajutor, și potrivnic; și sustinator, și iscoditor de curse; răzuit, mă războiesc, toșit (cu postea) pierde din putere; odihnit ier din rînduială; mureșt iarăși, nu reabdo

; de-l înfruntă, îl primejduiește; de-l rănește, nu am prin mine să câștig virtute;
pe același îl înfruntă, îl resping.

Care e tania cu privire la mine? Care e rațiunea alăturării mele? Cum îmi sunt
mie înșurubă dușman și prieten? Iure-mi tu, soțul meu, firea mea! Căci nu caut
să află de la altul despre tine. (Numai din simțurile mele înțeleg. Și numai de aceea
pot învința și din de blutură, înțelegând la compunere cu de mele, înțelegând la provocare
pe de mele, și întăresc împreună) Cum las rămâne nerănit de tine? Cum as putea
scapa de primejdia naturii mele? Fiindcă m-am slăbitat lui Hristos ca să te
dusmănesc, cum vei birui tirania te? Căci am ales să te respun și în mele.

Tare trupul răspunzând, ca să zicem așa, sufletului; pare să spună așa:
"Nu-ți voi spune ceea ce nu știu încă tu, și ceea ce cunoaștem amândoi (Nu-ți voi spune
ceea ce nu știu deja, și ceea ce cunoaștem împreună și numai împreună, noi, trup și suflet
care formăm o unitate). Eu am în mine înșurubă dragostea pe mine ca mama și slujirea mea
din afară, și tihna în toate ca născătoare a ființelor mele; iar prilejurile vopăii și mișcării
dinăuntrul a gândurilor și max din odihna de mai înainte și din fapte vorărite! Eu, zămislind,
mău căderile, iar a ceea născut mare, la răsărit lor, moartea prin deznădejde."

De ai cunoaște limpede deșința nepetărită a mea și a ta, mi-ai lega mâinile. Dacă
mi-ai înfrâna căința, mi-ai lega picioarele ca să nu merg mai departe. Dacă te-ai
înșurubă cu consultarea, te-ai despărți de mine. Dacă ai dobândi încrederea, mi-ai tăia copul
total tinerde în viața omului spre
un echilibru

Totă a simțirea biruință. Cel ce, fiind în trup, a câștigat-o și pe aceasta
a murit și a înviat, și a cunoscut înăuntrul de aici căruia născătoare vitoare.